Книга Псалмів 131-140

Псалом 131

(130) Духове дитинство

1 Висхідна пісня. Давида.

Серце моє, о Господи, не горде, та й очі мої не несуться вгору. Я не женусь також за тим, що велике й дивне для мене.

2 Я втихомирив і заспокоїв мою душу, немов дитятко на руках у матері своєї, немов дитя - душа моя у мене.

3 Надійсь, Ізраїлю, на Господа віднині і повіки.

Псалом 132

(131) Обітниця Давида 1-5; кивот завіту 6-10; обітниці Божі 11-18

1 Висхідна пісня.

Згадай, о Господи, Давидові усі його старання,

2 як він був Господеві клявся, Могутньому Якова обрікався:

3 «Ні! Я не ввійду до намету дому мого, не ляжу на постіль відпочити,

4 не дам очам моїм заснути, ані повікам задрімати,

5 покіль не знайду для Господа оселі, житла для Яковового Могутнього.»

6 Ось чули ми про нього в Ефраті, знайшли його в полях яарських.

7 Увійдімо в його житло, упадім до підніжка його стіп!

8 Устань, Господи, до твого відпочинку ти і кивот твоєї сили!

9 Священики твої нехай одягнуться у справедливість святі твої нехай возрадуються вельми

10 Задля Давида, слуги твого, не відштовхуй обличчя помазаника твого.

11 Поклявсь Господь Давидові правдою і не відступить він від неї: «Плід твого лона насаджу я на твоїм престолі.

12 Коли сини твої союз мій берегтимуть і закон, що я навчу їх. то й діти їхні по віки вічні будуть сидіти на твоїм престолі.»

13 Бо Господь Сіон собі вибрав, він захотів його собі як житло.

14 «Це місце мого відпочинку назавжди, тут оселюся, бо я його собі вподобав.

15 Благословлю поживу його щедро, бідних його насичу хлібом.

16 Священиків його я зодягну спасінням, і святі його возрадуються вельми.

17 Там вирощу я Давидові рога, там приготую світильник для помазаника мого.

18 Ворогів його я соромом укрию; а на ньому буде його вінець сяяти.»

Псалом 133

(132) Братня любов

1 Висхідна пісня. Давида.

Глядіть, як добре і як любо, коли брати живуть укупі!

2 Немов на голові найліпше миро, що на бороду стікає, бороду Арона, на комір його шат стікає.

3 Немов роса хермонська, що спадає на сіонські гори: бо там Господь зсилає благословення, життя повіки.

Псалом 134

(133) Всенічна хвала Господеві у храмі

1 Висхідна пісня.

Нумо! Благословіте Господа, усі Господні слуги, що по ночах стоїте у Господнім домі.

2 Піднесіть руки ваші до святині і благословіте Господа!

3 Нехай благословить тебе Господь із Сіону, він, що створив небо й землю.

Псалом 135

(134) Хваліте Господа - він Бог єдиний

1 Алилуя. Хваліте ім'я Господнє, хваліте, слуги Господні,

2 що стоїте в домі Господнім, у дворах дому нашого Бога.

3 Хваліте Господа, бо Господь добрий; псалмами величайте ім'я його, бо воно миле.

4 Бо Якова Господь вибрав, Ізраїля собі у власність.

5 Я знаю добре, що Господь великий, і Що Владика наш над усіма богами.

6 Усе, що Господь хоче, чинить; на небі й на землі, на морях і у всіх водних безоднях.

7 Підносить із кінців землі хмари і блискавки для дощу утворює, виводить вітер із своїх сховищ.

8 Він вибив первородних у Єгипті, так людини, як і скотини.

9 Явив знаки й чудеса посеред тебе, Єгипте, над фараоном і над усіма його слугами.

10 Багато розгромив народів і повбивав царів могутніх.

11 Сихона, царя аморіїв, і Ога, царя Башану, і всі царства ханаанські.

12 І землю їхню віддав у спадщину Ізраїлеві, своєму народові, в насліддя.

13 О Господи, ім'я твоє повіки; пам'ять твоя, о Господи, від роду й до роду.

14 Господь бо заступається за люд свій і над слугами своїми має милосердя.

15 Поган божища - срібло й золото, діло рук людських:

16 уста мають - і не говорять, очі мають - і не бачать,

17 вуха мають - і не чують; навіть і подиху нема в їхньому роті.

18 Ті, що їх виробляють, хай самі, як вони, стануть, усі, що на них покладаються.

19 Доме Ізраїля, благословіте Господа! Доме Арона, благословіте Господа!

20 Доме Леві, благословіте Господа! Ви, що боїтеся Господа, благословіте Господа!

21 Благословен Господь із Сіону, що перебуває у Єрусалимі! Алилуя.

Псалом 136

(135) Дяка Богові за різні благодійства

1 Хваліте Господа, бо добрий, бо милість його вічна.

2 Хваліте Бога над богами, бо милість його вічна.

3 Хваліте Володаря над володарями, бо милість його вічна.

4 Він сам один великі дива творить, бо милість його вічна.

5 Він мудрістю створив небо, бо милість його вічна.

6 Розстелив землю над водами, бо милість його вічна.

7 Витворив великії світила, бо милість його вічна.

8 Сонце, щоб днем правило, - бо милість його вічна.

9 Місяць і зорі, щоб правили ніччю, - бо милість його вічна.

10 Він побив Єгипет - його первородних, -бо милість його вічна.

11 З-між них Ізраїля він вивів, бо милість його вічна.

12 Рукою сильною й простягнутим раменом, бо милість його вічна.

13 Червоне надвоє розділив море, бо милість його вічна.

14 Провів Ізраїля посеред нього, бо милість його вічна.

15 Він кинув фараона та його військо в Червоне море, бо милість його вічна.

16 Він вів народ свій через пустиню, бо милість його вічна.

17 Розбив царів великих, бо милість його вічна.

18 Знищив царів могутніх, бо милість його вічна.

19 Сихона, царя аморіїв, бо милість його вічна.

20 І Ога, царя Башану, бо милість його вічна.

21 І дав їхню землю у спадщину, бо милість його вічна.

22 У спадщину Ізраїлеві, слузі своєму, бо милість його вічна.

23 Він згадав нас у нашім приниженні, бо милість його вічна.

24 І визволив від наших гнобителів, бо милість його вічна.

25 Дає поживу всякій плоті, бо милість його вічна.

26 Хваліте Бога неба, бо милість його вічна.

Псалом 137

(136) Туга вигнанців за рідним краєм

1 Над вавилонськими ріками, там ми сиділи й ридали, як згадували Сіон.

2 На вербах, серед нього, повісили ми наші гусла.

3 Бо там пісень у нас просили ті, що в неволю нас забрали, просили радости у нас тії, що мук нам завдавали: "Співайте нам пісень сіонських!"

4 Як нам пісень Господніх на чужій землі співати?

5 Якщо тебе, Єрусалиме, я забуду, нехай забудеться моя десниця!

6 Нехай прилипне язик мій до піднебіння, коли тебе я не згадаю, коли Єрусалим я не поставлю понад найвищу мою радість!

7 Згадай, о Господи, день Єрусалиму синам едомським, що кричали: "Руйнуйте, руйнуйте його аж до підвалин!"

8 О дочко вавилонська, руїннице! Щасливий, хто тобі відплатить те, що ти нам зробила.

9 Щасливий, хто, вхопивши дітей твоїх, розіб'є їх об скелю.

Псалом 138

(137) Подяка за доброчинства

1 Давида.

Я буду дякувати, Господи, тобі з усього серця; перед богами буду тобі псалми співати.

2 Упаду ниць перед твоїм святим храмом і буду дякувати імені твоєму за твою милість і твою правду, бо ти понад усяке ім'я возвеличив твоє слово.

3 Тоді, як я візвав до тебе, ти вислухав мене, ти мене підбадьорив, вливши в мою душу силу.

4 Усі царі землі, о Господи, будуть тобі дякувати, скоро почують слова уст твоїх.

5 Будуть співати про путі Господні, велика бо Господня слава.

6 Бо хоч Господь високо, покірного він бачить і гордого він пізнає здалека.

7 Хоч я ходжу посеред лиха, ти мене оживляєш Ти проти ворогів моїх шалених руку простягаєш і твоя десниця мене спасає.

8 Господь почате доведе до краю задля мене. Милість твоя, о Господи, повіки; не покидай діла рук твоїх!

Псалом 139

(138) Бог усюди присутній

1 Провідникові хору. Псалом. Давида.

Ти мене випробував, Господи, і знаєш.

2 Знаєш мене, коли сиджу і встаю я. Думки мої здаля розумієш.

3 Чи ходжу я, чи спочиваю, ти добре бачиш; тобі відомі всі мої дороги.

4 Бо ще нема й слова на язиці у мене, а ти, Господи, вже все знаєш.
5 Ти ззаду й спереду мене оточуєш, кладеш на мене твою руку.
6 Що за предивне знання! Для мене занадто високе, недосяжне воно!
7 Куди мені піти від духу твого? Куди мені втекти від обличчя твого?
8 Зійшов би я на небо - ти там єси, ліг би я у Шеолі - і там ти.
9 Взяв би крила зірниці, осівся б на край моря, -
10 і там рука твоя мене б водила, і твоя десниця мене б тримала.
11 Сказав би я: "Принаймні тьма нехай мене покриє, і світло, неначе ніч, мене сповиє", -
12 та навіть темрява для тебе не занадто темна; і ніч, немов день, світить. Так темрява, як і світло!
13 Ти створив моє нутро, ти мене виткав в утробі матері моєї.
14 Хвалю тебе, що сотворив мене так дивно; діла твої предивні, ти душу мою знаєш вельми добре.
15 Кості мої не були сховані від тебе, коли постав я таємничо, коли мене творено в землі глибоко.
16 Очі твої бачили мої вчинки, усі вони записані у твоїй книзі; і дні, що ти мені призначив, коли ані одного із них іще не було.
17 Як мені тяжко думки твої збагнути, Боже! Яка їх сила!
18 Я полічив би їх, та їх від піску більше; якби й скінчив, я був би ще з тобою.
19 Якби ж то ти, Боже, знищив нечестивця, і відступили геть від мене кровожерні,
20 що обговорюють тебе підступно й лукаво повстають на тебе!
21 Хіба я, Господи, не ненавиджу тих, що тебе ненавидять? Хіба я не гидую тими, що повстають на тебе?
22 Я їх страшною ненавистю ненавиджу, вони моїми ворогами стали.
23 Вивідай мене, о Боже, і спізнай моє серце випробуй мене й спізнай мої задуми!
24 І подивись, чи є в мені якась лиха дорога, і веди мене дорогою давньою.

Псалом 140

(139) Прохання про захист від ворогів

1 Провідникові хору. Псалом. Давида.
2 Визволь мене, о Господи, від злого чоловіка, бережи мене від насильницького мужа!
3 Від тих, що злобу в серці замишляють, щодня здіймають колотнечі,
4 гострять язики свої, мов гадюка; отрута змії на устах їхніх.
5 Сохрани мене, Господи, від руки нечестивця, бережи мене від насильницького мужа. Вони

задумали мене з ніг збити.

6 Горді сховали на мене тенета і мотуззя і розіп'яли сітку при дорозі, сильце поставили на мене.

7 Я кажу Господеві: "Ти єси - Бог мій! Почуй, Господи, голос мого благання!"

8 Господи, Боже мій, сило мого спасіння! Ти покриваєш голову мою в день бою.

9 Не дай, Господи, щоб грішника бажання збулися, не потурай його лихим задумам.

10 Хай не підносять голови ті, що мене обсіли, хай злоба власних губ їх вкриє.

11 Нехай гаряче вугілля на них упаде, у прірви нехай їх кинуть, щоб не встали більше.

12 Злоріка на землі не встоїться, насильника й злого будуть безнастанно гнати й бити.

13 Я знаю, що Господь бідному вчинить правосуддя, і заступиться за право вбогих.

14 І праведники твоє ім'я прославлятимуть, а праві житимуть перед тобою.